

Den dovneste

Der var engang en konge, som havde tre sønner. Han holdt lige meget af dem alle tre og vidste derfor ikke, hvem der skulle arve riget efter ham. Da han lå på sit dødsleje kaldte han på dem og sagde: "Nu skal jeg fortælle jer, hvad jeg har bestemt. Den af jer, der er den dovneste skal være konge efter min død." - "Så bliver det mig," sagde den ældste, "for jeg er så doven, at når jeg vil gå i seng, og der falder en dråbe ned i mit øje, gider jeg ikke engang lukke det for at falde i søvn." - "Nej, det bliver mig," sagde den anden, "for jeg er så doven, at når jeg sidder ved ilden for at varme mig, gider jeg ikke trække benene tilbage, selv om mine hæle skulle brænde." - "Det bliver nu alligevel mig," sagde den tredje, "for jeg er så doven, at jeg ikke engang gider skære strikken over, når jeg var klynget op i galgen, selv om en rakte mig en kniv." - "Du er den dovneste," sagde kongen, "riget er dit."

* * *